

Argumentaation keinot vaikuttavat kolumnin tyyliin

Reetta Rönkä kirjoittaa kolumnissaan "Nykyihminen on kiero ja ahne" holtittomasta kulutushulludesta (<<http://reetaronka.puheenvuoro.uusisuomi.fi/80647-nykyihminen-on-kiero-ja-ahne>>, luettu 31.1.2012). Ihminen siis haalii liikaa tavaroita ja se aiheuttaa monille omantunnontuskia.

Röngän mukaan ihmisiä on varoitettu liiasta haluamisesta. Esimerkkinä hän käyttää kahta Kymmenestä käskystä, jotka perustuvat liian haalimisen tuomitsemiseen ja vetoaa näin uskonnollisiin arvoihin. Hän vetoaa myös Nuuskamuikkusen, Mooseksen sekä Kaarlo Sarkian elämänfilosofiaan, jotka ovat sanoillaan todenneet, että liiallinen materian hankkiminen on pahasta. Tällöin perustelutapana kolumnissa on auktoriteetti.

Röngän mielestä ei kuitenkaan ole helppoa olla ihanteellinen ja aatteellinen nyky maailman tavarapaljoudessa. Kolumnin mukaan syyllinen ylettömään kulutushulluuteen ja tavaroiden hiplailun aiheuttamaan rentoutumisen tunteeseen on yhteiskunta, joka mainonnalla yrittää saada kuluttajat ostamaan aina vaan enemmän ja enemmän materiaa. Röngän mukaan ihmisten ylle on asetettu ajatus, että kansantalous saadaan pelastettua kuluttamalla paljon.

Luopumisesta on tehty vaikeaa, ahnehtimisesta helppoa: "Ahneen taakka on raskas", kuten Rönkä kolumnissaan toteaa ja viittaa arvoihin. Hän myös kertoo omasta kokemuksestaan, että vaikka on muuttanut monta kertaa ajatellen luopuvansa ylimääräisestä tavarasta, ei ole siinä kuitenkaan ikinä onnistunut.

Omaan kokemukseen vedoten hän kertoo kolumnissaan myös ahneuden ja kulutushulluuden aiheuttamasta huonosta omastatunnosta, joka kuuluu perustelutavaltaan syy-seuraus-suhteisiin. Hänen mukaansa ihmisiin istutettu ajatus omistamisen pahuudesta on tiukassa.

Rönkä kertoo kolumnissaan ostamisen olevan pinttynyt tapa, josta on vaikea päästä eroon, vaikka sen itse tiedostaisikin. Kolumnin loppupuolella hän kertoo yleisestä mielikuvasta, että kirjoittaja tajuaa kaiken ja lopettaa ylettömän kuluttamisen, mutta niin ei käy. Rönkä uskollisesti jatkaa muuttopuuhiin, eikä kykene luopumaan tavaroistaan.

Kolumnissa on käytetty myös joitain retorisia keinoja, kuten toistoa, vertailua ja puhekielen sanoja. Toisto huomataan Röngän puhuessa kolumnin alussa koirasta ja koiran ilmestyessä kolumnin loppupuolella uudestaan. Rönkä mainitsee myös Mooseksen, Nuuskamuikkusen ja Kaarlo Sarkian useaan kertaan kolumnissaan. Vertailua löytyy viimeisestä kappaleesta lauseista "Mooseksen, Nuuskamuikkusen ja Kaarlo Sarkian maailmoissa oli erilaisia taakkoja. Nykyihmisellä on nämä.". Puhekielen sanat, kuten "nyssyköitä ja pussukoita" sekä "hiplasin" tuovat tekstiin rentoutta ja epävirallisuutta.

Argumentoinnin keinot toimivat hyvin, sillä Rönkä puhuu kolumnissaan kuluttajan näkökulmasta kuluttajille. Tällä tavoin hän saa kuluttajat samaistumaan itseensä ja herättää lukijoiden mielenkiinnon kolumnia kohtaan. Keinot luettaneen silloin hyväksyttäväksi, koska ne vaikuttavat kuluttajaan myönteisesti.

Eetu, Armas, Johanna ja Marianne